

Arrest

nr. 201 206 van 16 maart 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN WALLE *loco* advocaat M. LYS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2004.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 3 november 2015 en dient op 4 november 2015 een asielaanvraag in.

Op 12 januari 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 23 mei 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen is uw vader een Hazara en uw moeder een Pasjtoense van etnische origine, hangt u het ismailitische geloof aan en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U bent minderjarig. U bent geboren in de stad Puli Khumri, gelegen in het gelijknamige district van de provincie Baghlan. U was er woonachtig tot aan uw vertrek uit uw land. U ging naar de madrassa en tot de zesde graad naar school. Uw vader, S. M. A. (...), is Deputy Branch Manager van de F.M.F.[...]Bank in Puli Khumri.

Vóór het huwelijk van uw zus S. A. (...) (CGVS (...); DVZ (...)) en haar echtgenoot N. W. (...) (CGVS (...); DVZ (...)), werd uw vader bedreigd door de taliban. De groepering eiste geld van hem. U en uw broer en zussen mochten niet meer naar school gaan. Twintig dagen na het huwelijk is uw broer F. (...) verdwenen. Hij ging op een dag naar buiten en kwam nooit meer terug. Op een avond bracht uw vader u naar het huis van uw zus en schoonbroer die eveneens voor de F.M.F.[...]Bank werkt. Hij zei dat jullie leven in gevaar was en hij u met S. (...) en N. (...) naar Europa wou sturen opdat u een betere toekomst zou hebben. Ook uw schoonbroer had een probleem maar niemand heeft u verteld wat er juist aan de hand was.

Na de ramadan van 2015 bent u met uw zus en schoonbroer vertrokken uit Afghanistan. Jullie reisden via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, de Balkanroute, Oostenrijk en Duitsland naar België, waar jullie samen op 4 november 2015 asiel vroegen. Bij een terugkeer naar Afghanistan bent u bang om te sterven in de gevechten en de aanslagen die plaatsvinden in uw regio. In België heeft u nog contact met uw vader. Hij vertelde u dat hij nog steeds wordt bedreigd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legden u, uw zus en schoonbroer volgende stukken voor: jullie taskara's; de religieuze huwelijksakte van uw zus en haar man; kopieën van uw schoolattesten; kopieën van de puntenlijst en het diploma middelbaar onderwijs van uw schoonbroer; een diploma en certificaat van het Farhang High Education Institute van uw schoonbroer; een foto van zijn sportdiploma; foto's van twee certificaten van USAID training courses die hij heeft gevolgd; foto's van drie certificaten van The Agha Khan Agency of Microfinance; zijn klantenkaart van The F.M.F.[...]Bank; zijn werkbadge van The F.M.F.[...]Bank; een confirmation of employment van de bank; en foto's van de klantenkaart en werkbadge van uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) verwijst ter zake naar de beslissing die werd genomen in het kader van de asielaanvraag van uw schoonbroer, die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u zou worden vervolgd door de taliban omwille van uw werkzaamheden voor de F.M.F.[...]Bank in Puli Khumri. Vooreerst is het niet geloofwaardig dat onbekende leden van de taliban, met wie u voordien nog nooit contact had gehad (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.17 en gehoorverslag CGVS 24/04/2017, p.5), u uit het niets zouden benaderen met de vraag explosieven te plaatsen in de bank waar u al jarenlang een trouwe werknemer was (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.17-18). Al na het eerste telefoontje kon u de plannen van de groepering immers kenbaar maken aan de bank zelf of de autoriteiten hierover inlichten. Gevraagd waarom de groepering zo een risico zou nemen, repliceerde u dat de taliban u bedreigde met de dood en dat de autoriteiten u geen bescherming zouden kunnen bieden (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.18), wat geen afdoende uitleg is. Er kan immers verwacht worden dat de taliban een betrouwbare en voorspelbare persoon zou rekruteren om zo een operatie uit te voeren in de plaats van een wildvreemde die geen enkele band heeft met hun groepering. Gevraagd hoe het komt dat de taliban u vertrouwde om explosieven te plaatsen in uw eigen kantoor, kwam u niet verder dan te stellen dat zij dat weten, waarna u meende dat ze het misschien aan u vroegen omdat u al acht jaar in de bank werkte en uw job goed deed (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.18), wat evenmin een afdoende uitleg is en net uw loyaliteit aan de bank aantoonde. De door u geschetste gang van zaken komt allerm minst aannemelijk over.

U verklaarde voorts dat u uw baas pas enkele dagen voor uw vertrek in september 2015 heeft ingelicht over de bedreigingen van de taliban (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.18 en gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.4). Gevraagd waarom u daar zolang mee heeft gewacht, antwoordde u dat de bedreigingen toen erger werden en u geen andere keuze meer had (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.4). U voegde daar nog aan toe dat u het zag als uw

plicht om uw baas daarover te informeren (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.4). U erop wijzend dat de taliban u al in juni 2015 vroeg om de bank op te blazen en dat dat toch informatie lijkt die het hoofd van de bank aanbelangt en aldus opnieuw gevraagd waarom u hem niet onmiddellijk heeft verteld over de plannen van de taliban, repliceerde u dat u wist dat uw baas niets kon doen maar dat u besloot het hem te vertellen toen de bedreigingen veelvuldiger werden (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.4), wat geen afdoende uitleg is. Uw gebrek aan reactie op het plan van de taliban om een bom tot ontploffing te brengen in de F.M.F.[...]Bank, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ter zake is het eveneens onbegrijpelijk dat u uw schoonvader die werkte als Deputy Branch Manager van de bank en die eveneens problemen had met de taliban (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.13-14), ook pas kort voor uw vertrek, meer bepaald dezelfde dag waarop u uw baas had ingelicht, vertelde over uw aanvaringen met de groepering (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.4). Volgens uw verklaringen en die van uw echtgenote eiste de taliban al vóór uw religieuze huwelijk een groot bedrag geld van uw schoonvader (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.14 en gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 11/01/2017, p.4). Hoewel uw vrouw niet meer naar school mocht gaan van haar vader na de plotse verdwijning van F. (...) en u wist dat uw schoonvader bedreigingen ontving (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.14 en gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 11/01/2017, p.4), liet u het maandenlang na om hem in te lichten over uw problemen met de taliban. Gevraagd waarom u ook zolang wachtte om uw schoonvader in te lichten, antwoordde u dat uw schoonvader zijn eigen problemen had en dat u de familie niet nog meer wilde belasten (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.5). U vond het toen niet logisch om uw problemen met hem te delen (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.5), wat vragen oproept. Het zou immers net wel logisch zijn om direct te vertellen dat u werd benaderd door dezelfde groepering als uw schoonvader, in dezelfde periode als hem. Uw beschreven houding zet de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder op de helling.

U stelde verder dat de taliban u van juni 2015 tot september 2015 met de dood heeft bedreigd (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.17). Gevraagd waarom de groepering u zoveel kansen zou geven, repliceerde u dat als de taliban iets wil, ze die persoon blijven contacteren totdat hij/zij gehoorzaamt (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.18). Ook hier roept de tactiek van de taliban vragen op. Het is weinig waarschijnlijk dat de groepering u maandenlang telefonisch zou bedreigen zonder tot enige handeling over te gaan.

Verder heeft het Commissariaat-generaal eveneens bedenkingen bij de problemen die uw schoonvader zou ondervinden met de taliban. Zo bleken u en uw vrouw pas in België te hebben vernomen dat de taliban geld wil van uw schoonvader, hoewel deze eis al twee of drie maanden voor de verdwijning van F. (...) werd gesteld (gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 11/01/2017, p.4). Uw vrouw verklaarde dat jullie in Afghanistan enkel wisten dat uw vader werd bedreigd, meer niet (gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 11/01/2017, p.4). Het mag verbazen dat jullie niet eerder op de hoogte waren van de eisen van de taliban gezien de groepering u en uw schoonvader benaderden omwille van dezelfde reden, met name jullie werk voor de bank.

Voorts tijdens het eerste gehoor gevraagd hoeveel geld de taliban van uw schoonvader eist, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.14). Uw echtgenote kon daarentegen wel vertellen dat het een bedrag betrof van vijf miljoen Afghani (gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 11/01/2017, p.4). Tijdens het tweede gehoor gevraagd of u nu wel weet hoeveel geld de taliban eist van uw schoonvader, antwoordde u merkwaardig genoeg met: "hetzelfde bedrag dat ik vorige keer heb gezegd", zijnde vier of vijf miljoen Afghani (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.3). U erop wijzend dat u tijdens het vorige gehoor niet kon vertellen over hoeveel geld het ging, antwoordde u nu bevestigend dat u het toen niet wist maar dat u even terug aan uw vrouw had gevraagd om hoeveel geld het ging toen het onderwerp ter sprake kwam (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.3). Gevraagd waarom u zich daar niet eerder over had geïnformeerd, daar het toch ook u aanbelangt, repliceerde u dat uw schoonvader zijn eigen bedreigingen kreeg, dat u het misschien wel al vroeger wist maar dat u het was vergeten toen ernaar werd gevraagd en dat het recent weer ter sprake kwam (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.3), wat geen overtuigende uitleg is. Dat u het vroeger al zou hebben geweten, wordt overigens tegengesproken door uw eerdere verklaringen en door uw vrouw die tijdens het eerste gehoor verklaarde dat u niet wist over hoeveel geld het ging en tijdens het tweede gehoor net als u aangaf dat jullie er recent over hebben gesproken en dat u nu wel weet hoeveel geld de taliban eist (gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 11/01/2017, p.4 en gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 24/04/2017, p.6). Het roept vragen op dat u pas in 2017, meer dan een jaar na de beweerde feiten, zou hebben gevraagd aan uw vrouw hoeveel geld de taliban eist van uw schoonvader. Uw gebrek aan interesse ondermijnt de geloofwaardigheid van de aangebrachte problemen met de groepering.

Verder bleef uw vrouw die nog steeds in contact is met uw schoonvader eerder vaag over de stand van zaken wat betreft zijn problemen. Zo kon ze niet vertellen of de taliban nog steeds hetzelfde bedrag eist van haar vader (gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 24/04/2017, p.6-7). Gevraagd of haar vader heeft gezegd of het bedrag bijvoorbeeld werd verhoogd, antwoordde ze dat ze niet verder heeft gevraagd over de bedreigingen (gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 24/04/2017, p.7). Gevraagd waarom niet, repliceerde uw echtgenote dat de keren dat ze praat met haar familie, ze niet wil spreken over de problemen (gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 24/04/2017, p.7). Ook u kon niet meer zeggen dan dat voor zover u weet uw schoonvader nog steeds wordt bedreigd (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.3). Gevraagd naar meer informatie, herhaalde u dat hij werd gebeld en dat ze tijdens die telefoontjes zeggen dat hij moet doen wat ze hem opdragen, zijnde geld betalen (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.3). De moeizame verklaringen van u en uw echtgenote over de problemen van uw schoonvader, ondergraven verder de geloofwaardigheid ervan.

Gevraagd naar andere werknemers van de F.M.F.[...]Bank die net als u werden bedreigd, repliceerde u dat u enkel iets heeft gehoord van uw collega's in Puli Khumri over een persoon die werkte voor de bank in Kabul die ook werd bedreigd en naar India is gevlucht (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.6). U stelde dat dat twee of drie jaar geleden is gebeurd maar u kon niet verduidelijken wat de taliban van deze persoon wilde, noch hoe de persoon in kwestie heet (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.6). U kon niets vertellen over andere collega's die problemen hadden omwille van hun werk voor de bank (gehoorverslag CGVS 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.6). Dezelfde vraag gesteld aan uw vrouw, vertelde ze onder andere dat collega's van haar vader en van u in Puli Khumri vorig jaar – na jullie vertrek – bedreigingen hadden ontvangen en waren vertrokken en dat er ook een collega werd onthoofd toen hij onderweg was naar Dushi (gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 24/04/2017, p.7-8). Uw echtgenote kon niet vertellen hoe deze personen heten (gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 24/04/2017, p.8). Gevraagd door wie ze werden bedreigd, moest ze eveneens het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 24/04/2017, p.8). Ze verklaarde dat haar vader deze zaken een viertal maanden geleden had verteld aan haar toen ze had gevraagd naar de veiligheidssituatie (gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 24/04/2017, p.8). Gevraagd aan uw vrouw of ú daarvan op de hoogte bent, antwoordde ze negatief. Gevraagd waarom ze daarover niets heeft verteld aan u, antwoordde ze merkwaardig genoeg dat ze het niet belangrijk vond om te vertellen dat uw collega werd onthoofd (gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 24/04/2017, p.8). Haar erop wijzend dat het kan gaan om iemand die u kent, kwam ze niet verder dan te stellen dat ze het niet heeft gezegd en dat ze zijn naam niet kent (gehoorverslag CGVS 15/31932, d.d. 24/04/2017, p.8). Het roept ernstige vragen op dat uw vrouw zulke zaken niet zou communiceren aan u en dat als deze incidenten daadwerkelijk zouden zijn gebeurd, u hiervan evenmin op de hoogte zou zijn gebracht door uw excollega's bij de bank.

Het geheel van bovenstaande opmerkingen stelt uw asielrelaas in een bedrieglijk daglicht. U bent er niet in geslaagd uw asielmotieven geloofwaardig uiteen te zetten, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De door u, uw echtgenote en schoonbroer neergelegde documenten veranderen niets aan de genomen beslissing. De taskara's, huwelijksakte, studie- en werkgerelateerde documenten, bevatten enkel informatie over jullie identiteit, schoolcarrière en het werk van u en uw schoonvader, dewelke op zich niet ter discussie staan.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2, c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief

beschikt. Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan in 2015 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van november 2016) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers slechts uitzonderlijk het doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. Sinds begin 2014 viseren de opstandelingen weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en

is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul.

U gevraagd of u zich samen met uw vrouw, zoon en schoonbroer in Kabul zou kunnen vestigen en daar een leven zou kunnen opbouwen, antwoordde u dat de taliban een groot netwerk heeft en u overal kan vinden (gehoorverslag 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.5). Gevraagd of er los van de problemen met de taliban nog andere redenen zijn waarom zich jullie niet in Kabul zouden kunnen hervestigen, herhaalde u dat uw leven in gevaar is en dat de taliban overal in Afghanistan operatief is (gehoorverslag 15/31931, d.d. 24/04/2017, p.5). Dezelfde vraag gesteld aan uw vrouw, antwoordde ze dat jullie geen netwerk hebben buiten Baghlan en dat de taliban daarnaast overal spionnen heeft en iedereen kan vinden (gehoorverslag 15/31932, d.d. 24/04/2017, p.8). Zoals hierboven aangetoond, wordt er echter geen geloof gehecht aan uw problemen en de problemen van uw schoonfamilie met de taliban. Wat betreft het door uw echtgenote aangehaalde gebrek aan een netwerk, dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er ondersteuning wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semistedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u na uw middelbare studies in Pakistan, boekhoudkunde, economie en Engels heeft gestudeerd in Puli Khumri (gehoorverslag 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.10, p.17 en p.19). Daarnaast heeft u van 2007 tot 2015 achtereenvolgens als Data Entry Clerck, Credit Administrative Assistant en Branch Risk Officer Assistant gewerkt voor de F.M.F.[...]Bank in Puli Khumri (gehoorverslag 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.11). U spreekt naast Dari en Engels ook Pasjtoe en Urdu (gehoorverslag 15/31931, d.d. 11/01/2017, p.4). Ook uw echtgenote is opgeleid. Ze studeerde sociologie aan de universiteit van Baghlan in Puli Khumri (gehoorverslag 15/31932, d.d. 11/01/2017, p.5-6). Zij spreekt naast het Dari eveneens Pasjtoe (gehoorverslag 15/31932, d.d. 11/01/2017, p.3). U kon 11.600 dollar betalen aan de smokkelaar om u en uw echtgenote naar Europa te sturen met het geld dat u verdiende in Afghanistan (gehoorverslag 15/31932, d.d. 11/01/2017, p.16). Uw schoonvader – die Deputy Branch Manager is van de F.M.F.[...]Bank in Puli Khumri – kon 2.900 dollar betalen voor uw minderjarige schoonbroer die overigens tot de zesde graad naar school is gegaan in Afghanistan (gehoorverslag 15/31932, d.d. 11/01/2017, p.16 en gehoorverslag 15/31933, d.d. 12/01/2017, p.7). Gelet op jullie opleidingsniveau, uw relevante werkervaring en de financiële draagkracht van u en uw schoonfamilie, kan dan ook worden aangenomen dat jullie over de nodige middelen en capaciteiten beschikken om een leven op te bouwen in Kabul. Wat betreft Sadi Amani, dient er opgemerkt te worden dat uw schoonvader hem met u en uw echtgenote heeft meegestuurd naar Europa en dat jullie hier voor hem zorgen, waaruit logischerwijze volgt dat jullie ook voor hem zouden kunnen zorgen in Kabul.

Er mag dan ook worden geconcludeerd dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om samen met uw vrouw en schoonbroer naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud en dat van uw echtgenote, zoon en haar minderjarige broer te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan."

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u derhalve evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen en bijlagen, Genève, 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, B.S. 4 oktober 1953, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, §3, b, 57/6 §2, 57/7bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, en het "algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

2.2. De verzoekende partij licht haar middel als volgt toe:

"4.2.1 Wat betreft de weigering van de vluchtelingenstatus

8. Verzoeker kan de gegeven motivatie van de bestreden beslissing niet aanvaarden.

Verzoeker stelt vast dat de beslissing integraal verwijst naar de beslissing die genomen is in het dossier van zijn schoonbroer.

Hij stelt vast dat er geen enkele passage is die hem persoonlijk en zijn persoonlijke vrees voor vervolging in het land van herkomst aanbelangt.

Verzoeker had nochtans tijdens zijn gehoor duidelijk aangegeven dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft omwille van de problemen die zijn vader ondervond met de taliban, omwille van de verdwijning van zijn broer en omwille van de veiligheidssituatie temeer aangezien hij hazara is.

9. Verzoeker vertoont gezien zijn jonge leeftijd een bijzondere kwetsbaarheid.

Hij meent dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met zijn persoonlijke situatie en meer bepaald zijn jonge leeftijd.

Dit staat temeer vast aangezien de bestreden beslissing louter een beslissing door verwijzing is naar de beslissing van zijn schoonbroer. Verzoeker brengt in herinnering dat iedere asielaanvraag persoonlijk dient onderzocht te worden, hetgeen manifest niet gebeurd is in casu.

Het relaas van concluant was, rekening houdende met zijn leeftijd van 11 jaar op het moment van vertrek en 14 jaar op het moment van het interview, zeer gedetailleerd en geloofwaardig.

De bestreden beslissing beperkt zich tot het weerleggen van de ongeloofwaardigheden in het relaas van de schoonbroer van verzoeker, zonder op enig moment aan te tonen in welke zin er ongeloofwaardigheden of lacunes zouden voorkomen in het relaas van verzoeker zelf.

Verzoeker stelt reeds vast dat het CGVS in se zijn identiteit, de verdwijning van zijn broer F. (...) en het werk van zijn vader niet in vraag stelt.

De bestreden beslissing baseert zich enkel op tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van zijn schoonbroer en zus, terwijl zijn eigen verklaringen op geen enkel moment in twijfel getrokken worden. Hieruit kan dan ook afgeleid worden dat de verklaringen van verzoeker geloofwaardig bevonden worden.

10. Verzoeker meent vervolgens dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met het feit dat hij van Hazara ethnïe is en het shiitisch ismailitisch geloof aanhangt en daardoor een doelwit vormt van de taliban.

Verzoeker heeft, gezien zijn leeftijd, zeer nauwkeurig en gedetailleerd geantwoord op de vragen gesteld over zijn ethnïe Hazara en het Ismailitisch geloof.

Het staat vast dat de Hazara een ethnïsche gemeenschap is die in het bij zonder vervolgd wordt door de taliban.

Wat dit betreft verwijst verzoeker naar de UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 19 april 2016, die als volgt vermelden op p. 76:

"Hazaras have been reported to face continuing societal discrimination, as well as to be targeted for extortion through illegal taxation, forced recruitment and forced labour, and physical abuse. Hazaras have historically been marginalized and discriminated against by the Pashtuns. While they were reported to have made significant economic and political advances since the 2001 fall of the Taliban regime, more recently there has reportedly been a significant increase in harassment, intimidation, kidnappings and killings at the hands of the Taliban and other AGEs."

Verzoeker behoort tot de ethnïsche groep van hazara's die in het bij zonder het voorwerp uitmaakt van vervolging.

Wat dit betreft is het aangewezen te verwijzen naar artikel 48/3, §5 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het bij de beoordeling van de vrees voldoende is dat de kenmerken aan verzoeker worden toegeschreven. Het feit dat zijn moeder Pashtu is heeft hier dan ook geen invloed op. Verzoeker heeft immers een herkenbaar Hazara uiterlijk en wordt ook door de gemeenschap als Hazara beschouwd.

Hazara's zijn door hun uiterlijk zeer herkenbaar en zijn geweten het shiitische geloof aan te hangen. Louter door zijn hazara uiterlijk loopt hij dan ook een risico tot vervolging in Afghanistan.

Het staat ook niet ter betwisting dat de overheid verzoeker in de regio van herkomst niet kan beschermen tegen de taliban, aangezien de overheid slechts geringe controle heeft over het gebied.

11. Verzoeker heeft geloofwaardige verklaringen afgelegd die ondersteund worden door verschillende bewijselementen en heeft voldoende aangetoond een gegronde vrees voor vervolging te kennen door de taliban en dit omwille van enerzijds het werk van zijn vader en anderzijds zijn ethnie.

Zou Uw Raad twijfels hebben met betrekking tot de realiteit van de vervolging van verzoeker, dan nog dient in herinnering gebracht te worden dat de twijfel steeds in het voordeel van verzoeker dient geïnterpreteerd te worden.

Verzoeker dient dan ook de vluchtelingenstatus toegekend te worden.

4.2.2 Wat betreft de subsidiaire bescherming

4.2.2.1. Algemeen

12. De asielaanvraag geïntroduceerd door Verzoekster bevatte eveneens een aanvraag van het subsidiaire beschermingsstatuut.

Indien u zou menen dat verweerder terecht heeft geoordeeld dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging zou aangevoerd hebben die valt onder 'ras', 'godsdienst', 'nationaliteit' of 'politieke overtuiging' of 'sociale groep', in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, dan nog dient zijn aanvraag van het subsidiaire beschermingsstatuut onderzocht te worden.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt :

- "aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9 ter en
- ten aanzien van wie zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat
- wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert
- een reëel risico zou lopen op ernstige schade die bestaat uit
 - a) doodstraf of executie; of
 - b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of
 - c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.
- en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

Het gebruik van de begrippen "zwaarwegende gronden" en "reëel risico" in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet stuurt aan op een individueel onderzoek van de concrete situatie waarin de betrokkene zich bevindt.

In casu betwist het CGVS verzoekers identiteit en afkomst uit de stad Puli Khumri in provincie Baghlan niet.

Het CGVS onderzoekt het reëel risico op ernstige schade die bestaat uit ernstige bedreiging van zijn leven als gevolg van willekeurig geweld in de regio niet expliciet, maar er kan impliciet uit de bestreden beslissing afgeleid worden dat het CGVS erkent dat er in de provincie Baghlan sprake is van hevige, voortdurende gevechten waardoor er voor burgers een reëel risico is het slachtoffer te worden van ernstige bedreigingen en willekeurig geweld.

In beginsel komt verzoeker dan ook in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het bestaan van een situatie van intens willekeurig geweld in zijn regio van herkomst.

Het CGVS roept echter een redelijk intern vestigingsalternatief in en leidt hieruit af dat verzoeker geen nood heeft aan bescherming.

Een intern beschermingsalternatief is het resultaat van de toepassing van artikel 48/5 §3 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt:

"Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst:

- a) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of
 - b) toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van § 2;
- en

- hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land

- en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig het eerste lid, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker. " Deze wetsbepaling werd aangepast door de recente omzetting van de Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna de herschikte Kwalificatierichtlijn).

Verzoeker meent dat het CGVS in de bestreden beslissing de voorwaarden vooropgesteld in artikel 48/5§3 b) van de Vreemdelingenwet geschonden heeft. Hiervoor is het aangewezen eerst de draagwijdte van het beginsel van 'intern beschermingsalternatief' verder te onderzoeken, en vervolgens verder in te gaan op de persoonlijke situatie van verzoeker.

4.2.2.2. Het beginsel van 'intern beschermingsalternatief'

14. Het beginsel 'intern beschermingsalternatief' is niet voorzien in het Vluchtelingenverdrag. Het betreft een weigeringsgrond die zich heeft ontwikkeld in een aantal nationale jurisprudenties voordat het opgenomen werd in het EU-asielrecht.

Het UNHCR heeft bepaalde richtlijnen gepubliceerd over het onderzoek en de toepassing van het intern beschermingsalternatief (verder afgekort als "IBA"), genaamd "Principes directeurs sur la protection internationale no. 4: "La possibilité de fuite ou de réinstallation interne" dans le cadre de l'application de l'Article 1A(2) de la Convention de 1951 et/ou du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés"

Volgens het UNHCR is er een kwalitatief alternatief vereist om te kunnen spreken van een IBA. Er dient opeenvolgend onderzocht te worden of het IBA toegankelijk is, of de vervolging er vermeden kan worden, en of er redelijk kan verwacht worden van de persoon zich er te vestigen.

15. Het onderzoek naar de "toegankelijkheid" moet zowel vanuit juridisch als vanuit praktisch oogpunt onderzocht worden. Eerst en vooral dient de vraag gesteld te worden of de reis naar de voorgestelde plaats veilig kan verlopen. Verder dient nagegaan te worden of er juridische obstakels zijn voor een hervestiging op deze nieuwe plaats:

"10: Une zone ne peut constituer une possibilité de fuite ou de réinstallation interne si l'accès à cette zone est entravé par des obstacles qui ne peuvent être raisonnablement surmontés.

Ainsi, on ne peut exiger du requérant qu'il soit exposé à des dangers physiques pour atteindre cette zone, tels que des champs de mines, des combats entre factions rivales, des déplacements de lignes de front, du brigandage ou d'autres formes de harcèlement ou d'exploitation.

(...)

12. La zone envisagée doit également être juridiquement accessible : l'intéressé/ée doit avoir le droit juridiquement garanti de s'y rendre, d'y entrer et d'y rester. La précarité du statut juridique peut exercer des pressions telles sur les intéressés qu'elle peut les pousser à quitter cette zone pour s'installer dans des zones dangereuses ou dans la zone à l'origine de ses persécutions. Cette question mérite une attention particulière dans le cas des personnes apatrides ou non documentées. "

UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Principes directeurs sur la protection internationale no. 4: "La possibilité de fuite ou de réinstallation interne" dans le cadre de l'application de l'Article 1A(2) de la Convention de 1951 et/ou du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés, 23 juli 2003, HCR/GIP/03/04; <http://www.refworld.org/docid/3fb9f5344.html> (geconsulteerd op 23 juni 2017) ;

16. Vervolgens geeft UNHCR bepaalde indicaties voor de concrete invulling van het begrip "redelijkheid". Het gaat over een aantal aspecten m.b.t. de feitelijke leefbaarheid, waaronder :

- praktische beschikbaarheid van fundamentele rechten,
- behoorlijke socio-economische levensomstandigheden,
- voorzienbaarheid en duurzaamheid van het alternatief.

UNHCR bepaalt in bovenvermelde richtlijnen dat er een concrete afweging dient gemaakt te worden van de persoonlijke situatie van de verzoeker :

« La situation personnelle de l'intéressé/ée mérite toujours une attention particulière dans l'examen visant à établir si la réinstallation dans la zone envisagée était excessivement difficile et par voie de conséquence, déraisonnable pour la personne.

Dans cette évaluation, il importe de prendre en compte certains facteurs comme l'âge, le sexe, la santé, le handicap, la situation et les relations familiales, les fragilités sociales ou autres, des considérations d'ordre ethnique, culturel ou religieux, les liens et compatibilités politiques et sociales, les questions de langues, la formation scolaire, universitaire et professionnelle et les possibilités d'emploi ainsi que toute persécution antérieure et ses conséquences psychologiques. L'absence de liens ethniques ou culturels

en particulier, peut conduire à l'isolement d'un individu et même à des discriminations exercées à son encontre au sein de communautés dans lesquelles des liens de cette nature constituent le trait dominant de la vie quotidienne.

Certains facteurs qui, en eux-mêmes, n'excluent pas la réinstallation interne peuvent cependant, par effet cumulatif, amener à cet état de fait. Selon les situations individuelles des intéressés, les facteurs susceptibles d'assurer le bien-être matériel et psychologique de la personne, tels que la présence de membres de famille ou l'existence d'autres liens sociaux étroits dans la zone envisagée, peuvent primer sur d'autres facteurs. »

Ondanks de opname van het principe van redelijkheid in de Belgische wetgeving, blijft de draagwijdte ervan onduidelijk. De aanbevelingen van UNHCR zijn dan ook essentieel om de gestelde voorwaarden op een gepaste manier in te vullen - des te meer gezien artikel 8 van de Kwalificatierichtlijn expliciet naar de informatie (en dus ook de finaliteit daarvan) van UNHCR verwijst.

17. Tenslotte dient er nog opgemerkt te worden dat artikel 48/5 §3 van de Vreemdelingenwet de toepassing van het IBA, als weigeringsgrond voor de toekenning van subsidiaire bescherming, aan restrictievere voorwaarden onderwerpt dan deze die het EHRM naar voor brengt in zijn onderzoek naar mogelijke schendingen van artikel 3 EVRM.

Het onderzoek van het EHRM beperkt zich tot de relevantievoorwaarde van het intern beschermingsalternatief en houdt geen rekening met de concrete moeilijkheden zolang zij geen schending inhouden van artikel 3 EVRM, terwijl die wel degelijk deel moeten uitmaken van het onderzoek naar de voorwaarden van toegankelijkheid en redelijkheid van het IBA.

Een intern beschermingsalternatief moet namelijk meer bieden dan enkel een bescherming tegen potentiële artikel 3-schendingen.

De beschermingsstandaard dient dan ook conform te zijn aan de voorschriften van het UNHCR en de Kwalificatierichtlijn en mag zich niet beperken tot het louter aantonen dat er geen potentiële schending is van artikel 3 EVRM.

4.2.2.3. De persoonlijke situatie van verzoeker

18. Verzoeker meent dat het aangewezen is, conform de doctrine zoals uiteengezet onder punt

4.2.2.2., afzonderlijk dient onderzocht te worden:

- a) Of vervolging vermeden kan worden;
- b) of de regio juridisch en praktisch toegankelijk is;
- c) of het een redelijk alternatief betreft;
- a) Kaboel: vermifdins van vervolsins

19. Het CGVS stelt wat dit betreft dat "de situatie in Kabul is redelijk rustig en onder controle is, de aanslagen zijn gericht tegen "high profile " doelwitten".

Verzoeker stelt vast dat er geen rekening gehouden werd in de analyse van de veiligheidssituatie in Kaboel met het feit dat hij van Hazara ethnïe is en het Shia Ismaëlitisch geloof aanhangt.

Verzoeker verwijst naar het rapport getiteld "Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Afghanistan: Situation of Hazara people living in Kabul City, including treatment by society, security situation, and access to employment; security situation for Hazara traveling to areas surrounding Kabul City to access employment » van 20 April 2016", dat de situatie van Hazara's in Kabul onderzoekt.

Uit het rapport blijkt dat Hazara's, sinds jaar en dag het voorwerp van discriminatie in Afghanistan, sinds het vertrek van de taliban hun sociale positie iets hebben kunnen verbeteren maar daardoor juist nog meer het slachtoffer zijn van anti-gouvernementele organisaties, die hen zien als aanhangers van de internationale gemeenschap zien :

« ironically, the progress that Hazara have made in education and their higher profile in public life has made them vulnerable to anti-government elements who see them as supporters and main beneficiaries of the international forces/community in Afghanistan, and the target of resentment by some members of other ethnïe groups. (17 Apr. 2016) »

Het blijkt uit het rapport dat shiïeten het slachtoffer zijn van sectarisch geweld in Kaboel en dit temeer sinds de opkomst van IS:

2 Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Afghanistan: Situation of Hazara people living in Kabul City, including treatment by society, security situation, and access to employment; security situation for Hazara traveling to areas surrounding Kabul City to access employment (2014-April 2016), 20 April 2016, AFG105491.E, available at: <http://www.refworld.org/docid/57f794955.html> [accessed 26 June 2017]

"The Deputy Director of the CSHRN states that the Hazara "provinces and districts... were secure and peaceful," but more recently, "conservatives, the Taliban, ISIS, fundamentalists and extremists are targeting [the Hazara] because of ethnïe discrimination" and their support for "modern values" and that since 2013 there have been "many cases " of insurgents stopping vehicles and public buses to capture or kill Hazara people (2 Apr. 2016)."

Verzoeker verwijst ook naar verschillende krantenartikel en meer bepaald:

- het artikel "Islamic State continues to target Shiite civilians in Kabul" d.d. 15 juni 2017 dat uiteenzet dat Sunni Jihadisten de Shiitische Al Zahra Moskee, waar hazara's waren aan het bidden, heeft aangevallen en verschillende personen gedood en verwond hebben. (stuk 7)

- het rapport van Human Rights Watch getiteld "Afghanistan 's Shia Hazara Suffer Latest Atrocity Insurgents" d.d. 13 oktober 2016, waaruit blijkt dat 18 Hazara's gedood werden en 54 gewond geraakten op 11 oktober 2016 door een aanval op een shia moskee

- het artikel van the Guardian "Isis claims responsibility for Kabul bomb attack on Hazara protesters" d.d. 24 juli 2016 dat uiteenzet dat 80 hazara's gedood werden en 230 gewond zijn als gevolg van twee zelfmoordaanslagen, opgeëist door I.S.

Het staat dan ook vast dat er voor Hazara's in Kaboel wel degelijk een reëel risico is op ernstige schade en de vervolging dan ook niet vermeden kan worden door zich te vestigen in Kabul.

b) De juridische en yraktische toegankelijkheid van Kaboel

Het CGVS is van mening dat Kaboel via de internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Verzoeker stelt vast dat het CGVS zich beperkt heeft tot de praktische toegankelijkheid van Kaboel als stad, en geen enkele analyse gemaakt heeft of er juridische obstakels zijn voor een hervestiging op deze nieuwe plaats.

Verzoeker stelt meer bepaald vast dat er op geen enkele wijze rekening werd gehouden met het feit dat verzoeker een niet-begeleide minderjarige is en zijn zus en schoonbroer geen ouderlijk gezag uitoefenen over verzoeker.

Het ouderlijk gezag wordt in België uitgeoefend door de aangestelde voogd Mijnheer V. (...). Er werd niet onderzocht in welke mate verzoeker, als minderjarige, zal toegestaan zijn te reizen naar Kaboel zonder een persoon die het ouderlijk gezag over hem uitoefent; of in welke mate verzoeker zal toegelaten zijn zich te vestigen in Kaboel zonder de persoon die over hem het ouderlijk gezag uitoefent.

3 Human Rights Watch, « Afghanistan's Shia Hazara Suffer Latest Atrocity », <https://www.hrw.org/news/2016/10/13/afghanistans-shia-hazara-suffer-latest-atrocity>

4 The Guardian, "Isis claims responsibility for Kabul bomb attack on Hazara protesters", 24 juli 2016, <https://www.theguardian.com/world/2016/jul/23/hazara-minority-targeted-by-suicide-bombs-at-kabul-protest>

Verzoeker merkt op dat de bewijslast bij de tegenpartij ligt om aan te tonen dat het juridisch mogelijk is voor een niet-begeleide minderjarige om op officiële wijze te reizen naar Kaboel zonder zijn ouders en om er, zonder ouders, op officiële wijze te verblijven, in te schrijven in een school etc. Verzoeker stelt vast dat deze analyse niet gebeurd is.

c) De redelijkheid van het vluchtalternatief te Kaboel 21. Het CGVS is van mening dat het vluchtalternatief Kaboel redelijk is - ondanks het feit dat er erkend wordt dat de zus van verzoeker en zijn schoonbroer nooit in Kaboel gewoond hebben, er geen familie hebben en geen sociaal netwerk - aangezien de schoonbroer van verzoeker verschillende talen spreekt, onderricht is en in het verleden gewerkt heeft in Afghanistan.

Verzoeker merkt op dat er geen analyse werd gemaakt van zijn persoonlijke situatie en er louter gesteld wordt dat "wat betreft S. (...) dient er opgemerkt te worden dat uw schoonvader hem met u en uw echtgenote heeft meegestuurd naar Europa en dat jullie hier voor hem zorgen, waaruit logischerwijze volgt dat jullie voor hem zouden kunnen zorgen in Kabul. "

22. Verzoeker merkt ten eerste op dat er tijdens het interview op het CGVS op geen enkel moment geïnformeerd is naar de relatie tussen verzoeker en zijn zus en schoonbroer en er automatisch vanuit gegaan wordt dat er een tenlastename is aangezien zij samen gereisd hebben en dat zij voor hem zorgen in België".

Verzoeker betwist de concrete tenlastename, zowel in Afghanistan als in België, door zijn zus en schoonbroer.

In Afghanistan woonde verzoeker samen met zijn ouders te Puli Khumri (p. 11 gehoorverslag). Zijn zus woonde, sinds haar huwelijk, samen met haar man (p. 13 gehoorverslag Mijnheer W.(...)). Verzoeker verbleef sinds zijn aankomst in België in het opvangcentrum te Tournai, samen met zijn zus en schoonbroer. Zij hebben nooit zelfstandig geleefd en verblijven sinds november 2015 in een opvangcentrum van het Rode Kruis, waar zij genieten van materiële hulp. De zus van verzoeker is zelf nog zeer jongs zij was bij aankomst in België 18 jaar oud en is nu 21 jaar oud. Zij kreeg samen met haar echtgenoot, Mijnheer W. (...), een jaar geleden een kind.

Sinds de zwangerschap en de geboorte van het kind is de relatie tussen verzoeker, zijn zus en schoonbroer erg verslechterd. Verzoeker heeft de indruk dat deze laatste nauwelijks tijd aan hem besteden, en zich voornamelijk concentreren op hun eigen gezinsleven.

De zus van verzoeker en zijn schoonbroer hebben aangegeven de last van verzoeker niet langer te kunnen dragen.

Dit is dan ook de aanleiding geweest van een breuk tussen verzoeker en zijn zus en schoonbroer. De voogd van verzoeker, Mijnheer V. (...), getuigt van deze breuk in stuk 3.

Aangezien de relaties erg verslechterd zijn en het samenleven bemoeilijkte, heeft verzoeker, samen met zijn voogd en in samenspraak met de sociale dienst, een aanvraag gedaan om van centrum te veranderen en meer bepaald naar een centrum voor niet-begeleide minderjarigen over te schakelen. Een opnamegesprek zal plaatsvinden in het opvangcentrum "El Paso" op 4 juli 2017. (stukken 4 en 5)

Op administratief vlak is het dossier van verzoeker ook steeds gescheiden behandeld geweest van dat van zijn zus en schoonbroer, hetgeen opnieuw aantoont dat er geen sprake was van een concrete tenlastename. Verzoeker wordt van zijn kant vanaf het begin bijgestaan door Mter Matthieu LYS, terwijl zijn zus en schoonbroer de keuze hebben gemaakt van een andere raadsman.

Het staat dan ook vast dat er niet wordt aangetoond dat er concreet sprake is van een tenlastename van verzoeker door zijn zus en schoonbroer. Het staat dan ook niet vast dat hij in Kaboel concreet ten laste genomen zou worden door zijn zus en schoonbroer.

Ten tweede merkt verzoeker op dat de redelijkheid van het vluchtalternatief, wat hem persoonlijk betreft, niet onderzocht werd.

Verzoeker is van Hazara origine, hij is slechts 13 jaar oud en spreekt enkel Dari en Hazaragi, geen Pashtu of Engels.

Hij is geboren en getogen in Puli Khumri, waar al zijn familieleden en kenissen verblijven (p. 12 gehoorverslag)

Hij is nog nooit in Kaboel geweest. Hij heeft Afghanistan bovendien verlaten op 11-jarige leeftijd en verblijft al bijna twee jaar in België.

Naast het feit dat hij minderjarig is en niet voor zichzelf kan zorgen, staat het buiten kijf dat Hazara's in Kabul nog steeds de laagste stand bekleden op de sociale ladder, zoals blijkt uit het voorvermeld rapport, p. 2 :

« AP cites a Hazara community leader in Dasht-e-Barchi as stating that "Hazaras are treated like 'third-class citizens' in Kabul" and that areas of the city dominated by other ethnic groups "have more paved roads and access to schools, clinics and services" (23 Jan. 2014). According to Mothers for Peace, a Belgium-based international NGO that advocates for women's rights (Mothers for Peace n.d.a), which opened a health centre in Dasht-e-Barchi in 2011, the majority of the residents in Dasht-e-Barchi are "deprived of basic facilities, " such as adequate water and sanitation, and suffer "from high levels of unemployment and poverty, " with a "very small minority " being employed by the government or an NGO (ibid. n.d.b). The AAN analyst similarly stated that Dasht-e-Barchi is relatively poor, overcrowded, offers few work opportunities, and lacks sufficient government infrastructure, such as schools and roads (AAN 13 Apr. 2016).

Het CGVS toont niet aan dat verzoeker, in tegenstelling tot de informatie toegevoegd aan huidig verzoekschrift, als minderjarige jongen van Hazara origine zal gespaard worden van discriminatie, zal kunnen schoollopen in Kabul, kunnen genieten van basis gezondheidszorg... ;

Omwille van de hieroven uiteengezette redenen, en meer bepaald:

- zijn minderjarigheid en bijzondere kwetsbaarheid (13 jaar oud);
- zijn hazara ethnïe en uiterlijk;
- het gebrek aan concrete tenlastename door zijn zus;
- zijn totaal gebrek aan familiaal of sociaal netwerk in Kabul;
- zijn gebrek aan talenkennis;
- de onzekerheid wat het risico van vervolging in Kabul betreft als hazara en shiïet;
- de onzekerheid wat betreft de juridische toegankelijkheid;

meent verzoeker dat de voorwaarden van artikel 48/5 §3 van de Vreemdelingenwet niet voldaan zijn.

Kaboel kan dan ook niet aanzien worden als een IBA voor verzoeker.

Bijgevolg dient aan verzoeker - indien Uw Raad van oordeel is dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus - de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden, aangezien het niet betwist wordt door de tegenpartij dat verzoeker afkomstig is uit een regio waar sprake is van een situatie van intens willekeurig geweld; in de zin van artikel 48/4 §1 c) van de Vreemdelingenwet."

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij een bijkomende nota neer met de volgende stukken:

1. "Attest van E. [...]betreffende het verblijf van S. A. [...] sinds 17 juli 2017
2. Rapport hulpprogramma "Service d'Aide à la Jeunesse" van 1 september 2017 waarin de problematische familiale situatie bevestigd wordt
3. Bewijs aanvraag pleeggezin bij M.E.[...] sinds 29 juli 2017 (wachlijst)
4. Krantenartikel : The guardian, "Dozens killed in twin bombings of mosques in Afghanistan", 20 oktober 2017
5. Krantenartikel: The Guardian, "Suicide bomber strikes at Shia mosque in western Kabul", 15 juni 2017

6. *2 arresten van het Finse hoge administratieve rechtbank van 10 november 2017 waarbij gesteld wordt dat er rekening moet gehouden worden met de omstandigheden van opvang in het land van herkomst en dat een nonkel die niet de juridische voogd is van het kind geen ouderlijk gezag uitoefent en niet kan verwacht worden in te staan voor zijn opvoeding, gepubliceerd in ELENA Wekly Légal Update, 15 december 2017, p. 4-6*
7. *Amnesty International, "retour forcé vers l'insécurité, 5 oktober 2017"*

2.3. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.4. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet luidt in zijn eerste paragraaf als volgt: *"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."*

Artikel 1 van het voormelde Vluchtelingenverdrag stelt dat een "vluchteling" de persoon is: *"Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *"de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

- "a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."*

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ingevolge de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die dienen te worden gelezen in het licht van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) rust de bewijslast inzake de gegrondheid van

een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning, respectievelijk toekenning, vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, a.w., nr. 204). Het is de taak van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In casu stelt de Raad vast dat de verzoekende partij terecht onderstreept dat zij zeer jong is. De minderjarigheid en geboortedatum (1 januari 2004) van de verzoekende partij werden nooit betwist zoals blijkt uit het administratief dossier en de bestreden beslissing.

Conform artikel 1, 12° van de Vreemdelingenwet is de verzoekende partij bijgevolg een kwetsbare persoon en op grond van artikel 4, § 1 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna verkort het procedure KB) is de ambtenaar ertoe gehouden rekening te houden met de specifieke omstandigheden die de asielzoeker betreffen, in het bijzonder indien hij behoort tot een kwetsbare groep (omzetting van artikel 20, 3 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, hierna verkort de Kwalificatierichtlijn).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De verzoekende partij stelt haar land van herkomst in 2015 te hebben verlaten uit vrees voor de taliban, die de vader van de verzoekende partij zouden hebben bedreigd omwille van zijn tewerkstelling bij een bank. De taliban zouden van verzoekers vader een groot geldbedrag hebben geëist. Voor het huwelijk van haar zus mocht de verzoekende partij al niet meer naar school gaan. Twintig dagen na het huwelijk van de zus van de verzoekende partij zou verzoekers broer F. verdwenen zijn. De verzoekende partij stelt te vermoeden dat haar broer F. werd ontvoerd. Verzoekers vader zou in Pul-i-Khumri gebleven zijn en daar verder bedreigingen hebben ontvangen van de taliban.

In de nota met opmerkingen benadrukt de verwerende partij dat uit de bestreden beslissing blijkt dat er geen geloof gehecht wordt aan de problemen van verzoekers vader met de taliban, en bijgevolg ook niet aan het gegeven dat verzoekers broer ontvoerd werd in Afghanistan.

In dit verband wijst de Raad erop dat de verwerende partij tot voormelde conclusie komt op basis van de gehoren van verzoekers zus en schoonbroer. In de bestreden beslissing worden de verklaringen van verzoekers zus en schoonbroer ten aanzien van mekaar afgewogen en vergeleken. Ten eerste wordt er opgemerkt dat het merkwaardig is dat verzoekers zus en schoonbroer slechts in België vernomen

hebben dat de taliban geld van verzoekers vader eisten. In dit verband wordt er voorts gesteld dat *“Het mag verbazen dat jullie niet eerder op de hoogte waren van de eisen van de taliban gezien de groepering u en uw schoonvader benaderden omwille van dezelfde reden, met name jullie werk voor de bank.”* Vervolgens wordt erop gewezen dat verzoekers schoonbroer tijdens het eerste gehoor niet wist hoeveel geld de taliban van verzoekers vader, zijn schoonvader, eiste. In dit verband wordt er voorts gesteld dat *“Het roept vragen op dat u pas in 2017, meer dan een jaar na de beweerde feiten, zou hebben gevraagd aan uw vrouw hoeveel geld de taliban eist van uw schoonvader. Uw gebrek aan interesse ondermijnt de geloofwaardigheid van de aangebrachte problemen met de groepering.”* Tot slot wordt er in de bestreden beslissing gewezen op het gegeven dat verzoekers zus vaag blijft over de stand van zaken met betrekking tot de problemen van haar vader, dat verzoekers zus niet weet of het bedrag dat opgeëist wordt door de taliban nog verhoogd is en dat haar schoonbroer niet weet of verzoekers vader nog bedreigd wordt. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verklaringen van de verzoekende partij, die nochtans door de verwerende partij afzonderlijk gehoord werd in het bijzijn van haar advocaat en voogd, mee in rekening werden gebracht.

Samen met de verzoekende partij dient de Raad vast te stellen dat de aanvraag tot internationale bescherming van de verzoekende partij op een eigen relaas steunt, dat los staat van de vervolgingsfeiten van haar schoonbroer, met name dat de taliban geld van haar vader eiste en dat haar broer vermist is. Uit het arrest van 16 maart 2018 met nummer 201 205 blijkt dat de zus en de schoonbroer van de verzoekende partij de bedreigingen van de taliban ten aanzien van de schoonbroer als vluchtmotief aanhaalden. Het is slechts wanneer aan de zus van de verzoekende partij gevraagd wordt waarom de verzoekende partij mee is dat verzoekers zus aangeeft dat hun oudste broer ontvoerd werd toen ze nog in Afghanistan verbleven, dat haar vader ongerust was over de jongste zoon en daarom aan haar en haar echtgenoot vroeg om hem mee te nemen. In dit verband dient er ook gewezen te worden op het gegeven dat de verzoekende partij geen deel uitmaakte van het gezin van haar zus en schoonbroer in Afghanistan. In Afghanistan woonde de verzoekende partij bij haar vader die volgens haar verklaringen door de taliban bedreigd werd, terwijl haar zus en schoonbroer een eigen woning hadden met de zus en de moeder van verzoekers schoonbroer zoals blijkt uit de gehoorverslagen van verzoekers zus en schoonbroer.

Voorts verwijst de verwerende partij in de motieven aangaande de subsidiaire beschermingsstatus op grond van willekeurig geweld uitdrukkelijk naar artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op het intern vestigingsalternatief. Zij stelt terecht dat op grond van deze bepaling er geen behoefte aan bescherming is indien de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is te vestigen. De verwerende partij stelt in dit verband dat *“Wat betreft S. A. [...], dient er opgemerkt te worden dat uw schoonvader hem met u en uw echtgenote heeft meegestuurd naar Europa en dat jullie hier voor hem zorgen, waaruit logischerwijze volgt dat jullie ook voor hem zouden kunnen zorgen in Kabul.”* Hierop repliceert de verzoekende partij dat haar zus en schoonbroer heden de last van de verzoekende partij niet meer kunnen dragen, nu ze zelf een kind hebben. De verzoekende partij benadrukt ook dat ze een aanvraag ingediend heeft om in een centrum voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen te verblijven. Ze verwijst naar de *“Fiche de demande d'admission”*. Ter terechtzitting bevestigt de advocaat van de verzoekende partij dat de verzoekende partij sinds 17 juli 2017 in een centrum voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen verblijft. Ter staving van haar verklaringen legt ze ook een *“attestation de résidence”* neer. Uit de stukken die voorliggen blijkt inderdaad dat de zus en schoonbroer van de verzoekende partij, heden niet de zorgen voor de verzoekende partij dragen. Bijgevolg dient de verwerende partij het onderzoek naar het intern vestigingsalternatief, indien ze beslist de vluchtelingenstatus niet aan de verzoekende partij toe te kennen, opnieuw te voeren. Bij het voeren van dit nieuw onderzoek moet ze rekening houden met voormelde gewijzigde situatie.

Daarenboven heeft de verzoekende partij het statuut van niet-begeleide minderjarige vreemdeling. Sinds 16 januari 2016 werd aan de verzoekende partij ook een voogd toegewezen. De verzoekende partij heeft ook de vragenlijst niet-begeleide minderjarige vreemdelingen ingevuld, en werd op een andere dag dan zijn schoonbroer en zus gehoord.

Bijgevolg kon *in casu* niet zonder meer de beslissing van verzoekers schoonbroer overgenomen worden, maar dient de aanvraag om internationale bescherming van de verzoekende partij in eigen hoofde onderzocht te worden.

De Raad is van oordeel niet over voldoende pertinente informatie te beschikken om op nuttige wijze, middels de devolutieve werking van het beroep, de geloofwaardigheid van de verklaringen van

verzoeker ter ondersteuning van zijn verzoek tot internationale bescherming te evalueren. Het ontbreekt de Raad aan wezenlijke elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen, te moeten bevelen. Het komt aan beide partijen toe om alle nuttige middelen aan te spreken teneinde bij te dragen aan de feitenvaststelling en aan verwerende partij om de voorgelegde elementen zorgvuldig te onderzoeken.

De bestreden beslissing dient derhalve in overeenstemming met artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 mei 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS